

چکیده

مقدمه

مهم ترین علت برای مطرح شدن پزشکی مبتنی بر شواهد (EBM) شکاف موجود بین پژوهشهای پزشکی و عملکرد بالینی بود. پژوهشهای پزشکی بسیاری انجام می شد ولی هیچ کدام از نتایج این پژوهشها در بالین بیمار به کار گرفته نمی شد. پزشکی مبتنی بر شواهد به فرایندهایی که پزشکان اطلاعات جدید و تحقیقات بالینی به روز را بدست آورند تاکید می کند.

روش بررسی

مطالعه از طریق پرسشنامه ای که روایی و پایایی آن تایید شده بود در بهار سال ۱۳۹۱ انجام گرفت. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها

از مجموع ۴۰ پزشک عضو هیات علمی شرکت کننده در مطالعه ۵۲/۵٪ مرد، ۷/۵٪ استاد، ۳۷/۵٪ دانشیار و ۵۵٪ استادیار بودند. میانگین اولویت فعالیت آموزشی با ۱/۳۲ بیشترین نوع فعالیت، فعالیت درمان با ۲/۲ و فعالیت پژوهشی با ۲/۴۷ کمترین بوده است. در زمینه استفاده از پایگاه های تخصصی پزشکی مبتنی بر شواهد ۹۵٪ از شرکت کنندگان از پایگاه Medline، ۴۷/۵٪ از پایگاه PubMed و تنها ۷/۵٪ از پایگاه Cochrane استفاده می کنند. ۵۲/۵٪ شرکت کننده ها از شواهد بالینی در تصمیم گیری استفاده نمی کنند. منبع کسب اطلاعات برای تصمیم گیری بالینی در ۴۵/۵٪ افراد ژورنال های چاپی و در ۴۵٪ Text-book بود. مشغله زیاد با میانگین ۱/۳۶ و کمبود وقت با ۱/۵۲، آشنا نبودن با شیوه جستجو با میانگین ۱/۷۲ مهم ترین عوامل در عدم استفاده از پایگاه ها به شمار می روند.

بحث و نتیجه گیری

نتایج نشان داد که پزشکان عضو هیات علمی شاغل در مراکز آموزشی درمانی شهر اردبیل شناخت بسیار کمی از پزشکی مبتنی بر شواهد دارند. لزوم برنامه ریزی در زمینه آموزش پزشکی مبتنی بر شواهد احساس می شود.

کلمات کلیدی

پزشکی مبتنی بر شواهد، مراکز آموزشی درمانی، اعضای هیات علمی، عوامل استفاده